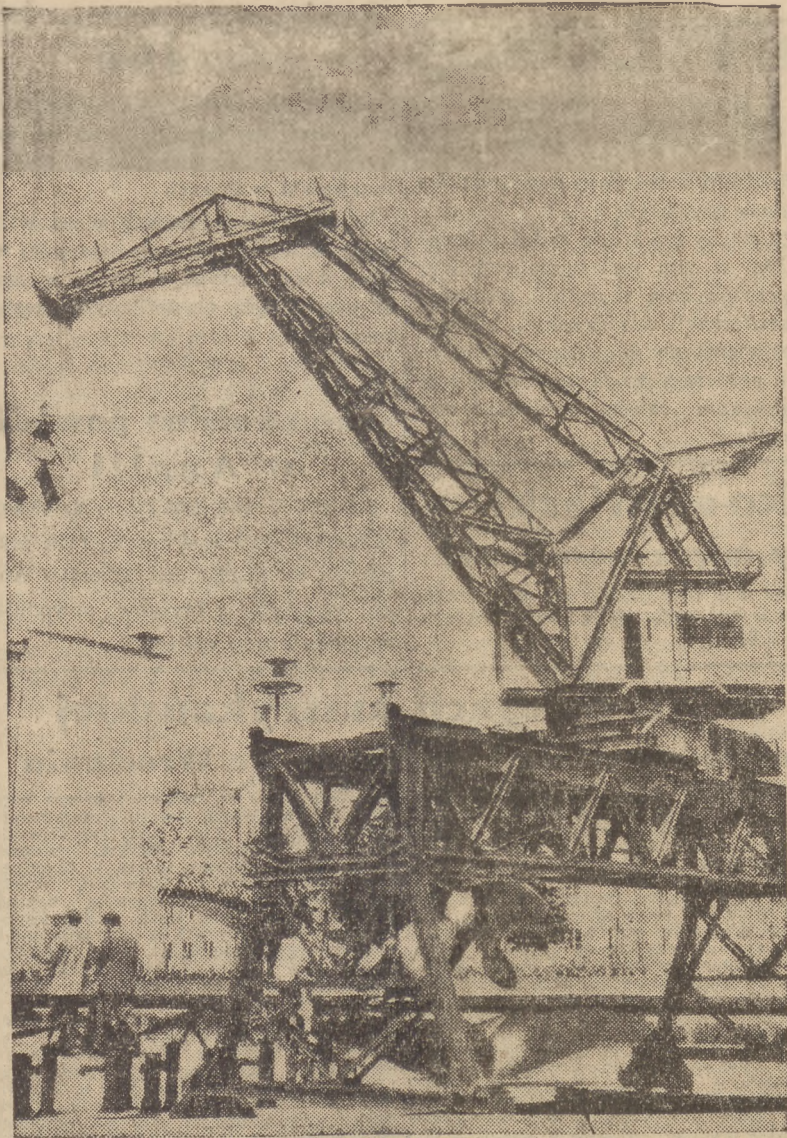

EKSPONATY POLSKIEGO PRZEMYSŁU NA WYSTAWIE ZIEM ODBYSKANYCH

GŁOS WYBRZEŻA

PISMO POLSKIEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK II GRAŃSK—GDYNIA — PONIEDZIAŁEK, 16 SIERPNI 1948 R. NR 225 (416)

Problem Niemiec winien być uregulowany na gruncie uchwał poczdamskich

Plan Marshalla — subwencja dla monopolistów U S A

Wielkie wystąpienie Wyszyńskiego na Konferencji Dunajskiej

BELGRAD. 15.8. (PAP). — Wiceminister Wyszyński polemizował na Konferencji Dunajskiej z wywodami delegatów Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych, którzy uważają, że państwa anglosaskie mają prawo udziału w komisji dunajskiej ze względu na „plan Marshalla”. Plan ten — jak stwierdził delegat brytyjski Peake — „owiany jest altruizmem i ma na celu odbudowę Europy”. Wyszyński wskazał, że innego zdania jest zastępca ministra rolnictwa Stanów Zjednoczonych, Dodd, który niedawno oświadczył: „Będziecie świadkami jednego z największych krachów na rynku towarowym, jeżeli plan Marshalla zostanie stoperowany”. Dodd uprzedził członków Kongresu, że odrzucenie planu Marshalla doprowadzi do głębokiego kryzysu. Słowa jego rzucają snop światła na motywy, jakimi kierują się koła rządzące Stanów Zjednoczonych, które wysunęły plan Marshalla.

PLAN MARSHALLA MA ODRZUCIĆ TRUDNOŚCI GOSPODARCZE USA

Plan ten obliczony jest na to przede wszystkim, aby opóźnić trudności gospodarcze. W roku 1947 eksport ze Sta-

nów Zjednoczonych wynosił 5.1 milarda dolarów, podczas gdy w okresie od 1901 do 1939 eksport roczny USA wynosił przeciętnie 3.6 milarda dolarów. Eksport ten odgrywał niemałą rolę w życiu gospodarczym Stanów Zjednoczonych. Gdyby nie znaleziono rynków zbytu dla tych towarów, to byłoby świadkami krachu, o jakim wspominał p. Dodd. Wiadomo bowiem, że w niektórych gałęziach amerykańskiego przemysłu 20% robotników ma na eksport. Obniżenie eksportu nie mogło bynie wywołać poważnych komplikacji w życiu gospodarczym Stanów Zjednoczonych. Stąd wniosek, że plan Marshalla ma m. in. zadanie zabezpieczenia Stanom Zjednoczonym odpowiednich rynków zbytu. Europa zachodnia otrzymuje więc pożyczki, aby mogła kupować towary amerykańskie, jakich nie można sprzedawać na wewnętrzny rynek amerykański.

ZAROBIA TYLKO MONOPOLE

Nie tylko narody europejskie nie wycofują żadnych korzyści z planu Marshalla, lecz również naród amerykański poniesie straty w wyniku realizacji planu Marshalla. Zarobią na nim tylko amerykańskie monopole. Nie chcą one ryzykować własnymi kapitałami dla finansowania swego eksportu i zabezpieczenia swych zysków. Otrzymują więc subsydia od rządu amerykańskiego. Plan Marshalla jest bowiem subwencją dla monopolów amerykańskich, umożliwiającą im opóźnienie rynków zbytu w Europie zachodniej. Rzecz jasna, że koszty tych

subwencji ponosi amerykański płatnik podatkowy.

DYKTAT GOSPODARCZY I POLITYCZNY

Dalszą cechą charakterystyczną planu Marshalla — powiedział Wyszyński — jest fakt, że stanowi on dyktat gospodarczy narzucany słabszym narodom. Przykładem tego jest sprawa transportu dostaw marshallowskich

(Dalszy ciąg na str. 2-ej)

„Zimna wojna“ nie działa stwierdza Pietro Nenni

RZYM. 15.8. (PAP). Przywódca socjalistów włoskich Nenni, powrócił wieczorą do Rzymu samolotem ze swej podróży do Czechosłowacji, Polski i Związku Radzieckiego.

Na pytania dziennikarzy o cel tej podróży, Nenni stwierdził, że pragnął nauce przekonać się, jaka sytuacja panuje w tych krajach. Zaznaczył on, że w czasie podróży odbył rozmowy z szeregiem polityków na temat zagadnień ruchu robotniczego w krajach zachodnich i wschodnich europejskich.

Mówiąc o swym pobycie w Polsce Nenni powiedział: „Zwiedziłem Śląsk przed półtora rokiem, od tego czasu zaszyłam tam zmiany ogromne mimo trudnych do rozwiązania problemów gospodarczych i społecznych. We Wrocławiu otwarta została Wystawa, która ilustruje realizację następujących zasad: władza dla ludu, ziemia dla chłopów, przemysł dla narodu, kultura dla mas”.

Nenni podkreślił następnie, że w od różnieniu od tego co widział w krajach opanowanych przez propagandę anglo-amerykańską, w krajach demokracji ludowej i Związku Radzieckim nie spotkał się z żadnymi objawami hysterii ani wśród przywódców ani w narodzie.

„Mylili by się — dodał Nenni — ten kto by przypuszczał, że w związku z rozmowami toczącymi się w Moskwie panuje jakiegoś podniecenia i że prasa tamtejsza stara się wpłynąć na opinię publiczną tak, jak się to dzieje na Zachodzie. Dzienniki po-

Naszym zdaniem

Sytuacja jest dziś taka, że gdziekolwiek się zbierze grono polityków i jakiegokolwiek omawiać będzie sprawę — zabaczy w końcu o problem Niemiec. Nie uniknęła tego i ona również Konferencja Dunajska.

Rząd brytyjski który jak wiadomo nie kwapi się do omawiania całości zagadnienia niemieckiego wystąpił w Belgradzie z ideą oryginalną inicjatywą. Od delegacji brytyjskiej zaproponowała, by Konferencja Dunajska, nie czekając na traktat pokojowy — uregulowała sprawę udziału Niemiec w Komisji Dunajskiej. Inne sprawy, jak np. sprawa rządu zachodnio-niemieckiego, gospodarka w Berlinie, traktat pokojowy i wszystkie pozostałe kwestie mogą, zdaniem rządu brytyjskiego — jako oczywiste, mniej ważne — poczekać. Grunt, żeby dopuścić Niemcy do Komisji Dunajskiej. Czy aby nie w charakterze mandataria krajów, które do tej komisji nie będą już mogły należeć?

Anglii, podobnie zresztą jak Amerykanom, mają wyraźną predykcję do kaskadowania problemu niemieckiego w błogie nadziei, że uda im się w ten sposób ominąć rałę poczdamską.

Nie udało się to im w Berlinie, nie udało się i na Konferencji Dunajskiej. Delegacja radziecka bowiem z całą konsekwencją trwała na stanowisku: problem niemiecki musi być rozpatrywany jako całość a nie fragmentarycznie i tylko na gruncie uchwał poczdamskich.

W atmosferze entuzjazmu i wdzięczności dla Polski zakończyła swe obrady Międzynarodowa Konferencja Młodzieży Pracującej

Sala „Romy“ udekorowana jest flagami o barwach krajów, których delegaci brali udział w Konferencji oraz transparentami, głoszącymi hasła walki o pokój, demokrację i lepszą przyszłość.

Rozbrzmiewają bojowe pieśni mas Pracujących, śpiewane we wszystkich językach świata. Burza oklasków i okrzykami na cześć Polski Ludowej i Prezydenta Bieruta — młodzież powitała przybyłych na uroczystość przedstawicieli Rządu RP z młn. Skrzyszewskim, Dąb — Kociolem i Po-dedwornym na czele.

O godz. 20.30 na podium pojawiają się uroczyste witani członkowie Prezydium Konferencji z przewodniczącym SFMD Guy de Boisson.

Uroczystość zagał Guy de Boisson, po czym zabrał głos sekretarz SFMD Bert Williams, który odczytał depesze z serdecznymi pozdrowieniami i życzeniami od Antyfaszystowskiego Komitetu Młodzieży Radzieckiej, Światowej Federacji Związków Zawodowych UNESCO, Komitetu Młodzieżowego CGT, Węgierskiej Partii Pracujących, wreszcie od delegacji USA, która nie mogła przybyć na Konferencję.

Z kolei uchwalono wysłanie depeszy z wyrazami solidarności do młodzieży demokratycznej Chin, Hiszpanii, Grecji, Wietnamu, Malajów, Indonezji, Izraela.

Z kolei sekretarz SFMD Bert Williams, omówił krótko bilans 7-dniowych obrad Konferencji.

Na wniosek delegacji francuskiej przedstawiciele Młodzieży całego świata przyjęli entuzjastycznie rezolucję, o treści następującą:

Międzynarodowa Konferencja Młodzieży Pracującej obradująca w Warszawie w dniach od 8 do 14 sierpnia składa młodzieży polskiej podziękowanie za serdeczne przyjęcie zgotowane delegatom 46 narodowości, biorących udział w Konferencji oraz za olbrzymi wysiłek podjęty w celu umożliwienia odbywania obrad w możliwie najlepszych warunkach, pomimo trudności, jakie istnieją w mieście tak bardzo zniszczonym, jak Warszawa.

Konferencja pozdrawia gorąco młodzież polską, która przeprowadziła zjednoczenie swych szeregów w ramach Związku Młodzieży Polskiej.

odbudowuje z zapalem swą Ojczyznę i Stolicę, zniszczone przez wojnę i faszyzm oraz krocząc zdecydowanie u boku ludu polskiego.

Następnie wśród ogólnego skupienia zgromadzonej na sali młodzieży przewodniczący Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej Guy de Boisson odczytał apel Konferencji do młodzieży całego świata.

(Apel oraz rezolucję uchwaloną podczas rannych obrad podajemy na stronie 3-ej).

Uroczystość zakończono chóralnym odśpiewaniem hymnu Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej.

W późnych godzinach wieczornych członkowie delegacji zagranicznych udali się w trzydniową podróż na zwiedzanie Polski. Delegaci zwiedzają Łódź, Kraków i Wrocław.

Nowa separatystyczna konferencja w sprawie Ruhry

LONDYN. 14. 8. (PAP). Podano do wiadomości, że we wrześniu odbędzie się konferencja Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i Francji oraz krajów Beneluxu w sprawie wykonania uchwał londyńskich, dotyczących Zagłębia Ruhry.

Statut okupacyjny to odmowa współpracy międzynarodowej

MOSKWA. 15.8. (PAP). Publicysta radziecki Bezymienński omawia na łamach „Nowoje Wremia” sprawę traktatu pokojowego, czy statutu okupacyjnego dla Niemiec. Zabezpieczenia trwałego pokoju, za pobieżenia możliwości nowej agresji niemieckiej, popierania demokratycznego przeobrażenia Niemiec, naprawienia szkód spowodowanych agresją niemiecką — oto czego spodziewają się od traktatu pokojowego z Niemcami miliony prostych ludzi we wszystkich krajach.

Tego jednak właśnie nie chcą koła kierujące obecnie polityką Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i Francji.

Mówiąc o imperialistycznym trak-

tacie pokojowym w Wersalu. Bezymienński stwierdza:

To jednak, co było możliwe przed 30 laty, nie da się powtórzyć obecnie ku wielkiemu ubolewaniu imperialistów. Dziś na straży interesów pokoju i demokracji stoi potężne mocarstwo socjalistyczne — Związek Radziecki. Razem z nim sprawy pokoju bronią kraje demokracji ludowej. Mały ludowy całego świata stały się czujniejsze i nabrały doświadczenia. Polityka zagraniczna Związku Radzieckiego nie uznaje tajnych zmw, dochodzących do skutku za plecami narodów i ujawnia wszystkie usiłowania oszukania międzynarodowej opinii publicznej.

Odwlekanie załatwienia problemu

Dojrzewa nowy kryzys rządowy w Atenach

Skutek niepowodzeń wojsk ateńskich

PARYŻ. 15.8. (PAP). Agencja Eleftri Ellada donosi, że w Atenach zarysowuje się coraz wyraźniej nowy kryzys rządowy. Mimo iż król Paweł zarządził odroczenie prac parlamentu na trzy miesiące w nadziei, że w międzyczasie załagodzi się rozbieżność w łonie rządu — niesnaski między Sofonissem a Tsaldarisem wzmagają się coraz bardziej.

Tła tych nieporozumień należy szukać z jednej strony w dotkliwych ciociach, jakich doznała armia rządu ateńskiego ze strony armii demokra-

tycznej, z drugiej zaś w ambicjach obu tych polityków, z których każdy dąży do zmonopolizowania władzy.

pokoju z Niemcami ma swe atrakcyjne strony dla kół rządzących mocarstw zachodnich. Mocarstwa te widziałyby mile przedłużenie tego stanu rzeczy jeszcze na czas dłuższy. W tym celu wyciągnięto ostatnio na światło dzienne tzw. statut okupacyjny, który w myśl intencji polityków anglo-amerykańskich powinien jak listek figowy maskować ich faktyczną odmowę uregulowania pokoju w Niemczech na podstawie uczelnej współpracy międzynarodowej.

PARYŻ. 15.8. (PAP). „Aurore - France Libera” podkreśla, że nieustępliwość Amerykanów utrudnia zakończenie rozmów moskiewskich. Paryż i Londyn — pisze dziennik — zgodziłyby się na odroczenie powstania Niemiec zachodnich, czego domaga się Molotow, gdyby Bebel Smith nie zmienił ich do sprzeciwu.

BERLIN. 15.8. (PAP). Półrządowa brytyjska „Die Welt” donosi z Frankfurtu nad Menem że w sprawie utworzenia Trizonii wynikły nowe trudności z powodu stanowiska zajmowanego przez Francuzów. Półrządowy organ brytyjski — dotkniecie, lecz wyraźnie — przyznaje, że „negocjacje w sprawie zarządu trzech mocarstw są niejasne”.

KONFERENCJA GENERAŁA ROBERTSONA Z BEVINEM

LONDYN. 15.8. (PAP). Jak donosi agencja Reutersa wezwany do Londynu gubernator brytyjskiej strefy okupacyjnej w Niemczech, generał Robertson odbył konferencję z ministrem Bevinem na temat rozmów moskiewskich. W konferencji wziął udział stały podsekretarz stanu w ministerstwie spraw zagranicznych, William Streng, który ma powierzone sprawy niemieckie.

DOBRA ZAPOWIEDŹ

Niejednokrotnie już w uchwałach naczelnych władz obu partii robotniczych i wypowiedziach przywódców PPR i PPS podkreślano, że proces zbliżenia ideologicznego między obu odłami ruchu robotniczego, proces który trwał i rozwijał się w całym okresie jednolitofrontowej współpracy posunął się tak daleko, że całkowita jedność ideologiczna obydwu partii przybiera dziś — w przededniu zjednoczenia — całkiem realne kształty.

Oczywiście proces ten nie we wszystkich środowiskach rozwijał się i rozwija jednakowo. W niektórych dojrzał wcześniej w innych później, są i takie wreszcie które pozostają w tyle.

W obecnym okresie poprzedzającym połączenie myślimy coraz bardziej nowymi kategoriami. Troski i sukcesy PPS są dla peperowców tak samo bliskie, jak bliskie są troski i sukcesy PPR dla peperowców.

Nie małą rolę w przyspieszeniu zbliżenia ideologicznego i w zacieśnieniu jedności odegrało wspólne szkolenie, wspólne słuchanie wykładów i wspólne dyskusje na kursach międzypartyjnych, które ogarniają coraz większą ilość członków obu partii. Na kursach tych w toku wspólnego przerabiania lekcji, na egzaminach okazuje się najlepiej, jak daleko posunęło się zbliżenie ideologiczne.

Jakże wymowny jest pod tym względem raport z wizytacji kursów międzypartyjnych w województwie pomorskim. Obecni na egzaminach delegaci, Wojewódzkiej Komisji Szkoleniowej stwierdzili zgodnie, że „okres trwania kursu przyczynił się do wytworzenia u słuchaczy takiej spójności ideologicznej, że przy odpowiedziach nie można było rozróżnić czy odpowiada peperowiec czy też peperowiec”.

Przykład ten nie jest osobno. Przekonać się o tym możemy także na licznych zebraniach kół partyjnych, o tym samym świadczą nam zgromadzenia robotnicze, liczne dyskusje w związkach zawodowych i radach zakładowych, gdzie peperowcy i peperowcy głos zabierają. Wszystko to jest dobrą zapowiedzią. Zjednoczona partia klasy robotniczej oparta będzie na mocnym fundamencie jedności ideologicznej.

Attache jugosłowiański w Paryżu potępia politykę Tito

PARYŻ. 15.8. (PAP). Pismo „Nouvel le Yugoslavia” opublikowało list attache dla spraw społecznych ambasady jugosłowiańskiej w Paryżu, Antona Rupnika, do ambasadora jugosłowiańskiego, w którym Rupnik uzasadnia swą dymisję i potępia politykę Tito.

Rupnik uznał słusność zarzutów Biura Informacyjnego partii komunistycznych i robotniczych.

Nowi rekordziści w przemyśle węglowym

Według meldunków, jakie na plynęły dotychczas z kopalni przemysłu węglowego w lipcu br., kilkunastu górników uzyskało w ramach współwzajemności pracy doskonałe wyniki pracy, przekraczając normy produkcyjne w granicach 300—700 proc.

Obok ezolowego rekordzisty E. CYRONIA z kopalni „Makoszowy”, który osiągnął nienotowany dotychczas wynik 702 proc. normy, lista przedulających górników obejmuje następujące nazwiska:

DRESZER RYSZARD z kopalni „Katowice” — 622.8 proc. normy, LUKS STANISŁAW z kopalni „Makoszowy” — 439 proc. normy, GONDZIK ANTONI z kopalni „Wulek” — 386 proc., KOWAL STANISŁAW z kopalni „Sośnica” — 386.9 proc., JANKOWSKI JAN z kopalni „Katowice” — 368 proc., E. ZYCHOŃ z kopalni „Wulek” — 374 proc., DRZEWIECKI WILHELM z kopalni „Wulek” — 333.2 proc., E. KITTEL z kopalni „Zabrze-Zachód” — 319 proc., CIUK ANTONI z kopalni „Sośnica” — 314 proc., SOSNA JÓZEF z kopalni „Gliwice” — 310 proc., GINELA GRZEGORZ z kopalni „Zabrze-Wschód” — 305 proc., KADZIAK ROMAN z kopalni „Kleofas” — 303 proc. i MATJANOWSKI STANISŁAW z kopalni „Niwka-Medzylesie” — 300 proc. normy.

Osiągnięte w lipcu wyniki stanowią dowód STALE WZRASTAJĄCEJ WYDAJNOŚCI INDYWIDUALNEJ UCZESTNIKÓW WSPÓŁZAWODNICZY PRACY. Osiągnięcia w tej dziedzinie są obok ROSNĄCEJ OPIARNOŚCI dla podniesienia produkcji wynikiem postępującej RACJONALIZACJI I USTRAJENIA METOD PRACY.

1000 rolników polskich na dożynkach w Czeskim Cieszynie

W dniu 26 sierpnia br. odbędzie się w Czeskim Cieszynie uroczystość dożynkowa, w której wezmą również udział rolnicy z Polski.

W myśl porozumienia między organizatorami a „Samopomocą Chłopską” w Katowicach, na dożynki te przybędzie ponad tysiąc rolników polskich.

Komitet obrony Moreau i Kabacińskiego we Francji

PARYŻ. 15.8. (PAP). Pismo „France d'Aboard” podaje, że w Auchel (departament Pas de Calais) powstał komitet obrony kapitana Moreau i Kabacińskiego obejmujący wszystkie miejscowe organizacje ruchu oporu. Komitet zwrócił się do prezydenta republiki z prośbą o audiencję.

Na dzień 22 sierpnia br. komitet zwołał masowy wiec na największym placu miasta.

Władze brytyjskie legalizują rabunek hitlerowski

BERLIN. 15.8. (PAP). Jak donoszą z Hamburga, brytyjski zarząd wojskowy opublikował okólnik nr 76 oświadczający, że „obowiązek restytucji mienia zabranego przez Trzecią Rzeszę w europejskich krajach okupowanych nie istnieje już dla brytyjskiej strefy okupacyjnej w Niemczech w wypadkach, gdy chodzi o mienie, którego zatrzymanie w Niemczech uważane jest przez brytyjski zarząd wojskowy lub przez kompetentne władze niemieckie za konieczne dla gospodarki niemieckiej”.

Wielkie przemówienie Wyszyńskiego (Dokończenie ze str. 1-ej)

St. Zjednoczone domagają się, aby co najmniej 50 proc. towarów, przeznaczonych dla Europy w ramach planu Marshalla, przewieziono na statkach amerykańskich, choć kraje zachodnio-europejskie mają dość duży tonaż floty handlowej i mogą same przewieźć wszystkie towary marshallowskie.

Kiedy Holandia naruszyła to zarządzenie Stanów Zjednoczonych i sama odbierała na własnych statkach towary marshallowskie, — rząd amerykański niezwłocznie zastosował sankcje i zawiesił wszystkie płatności na rzecz Holandii.

Politycy anglosaszy — powiedział Wyszyński — twierdzą, że plan Marshalla opiera się na dwustronnych porozumieniach. Widzimy obecnie, jak porozumienia te wyglądają. Stany Zjednoczone powiadają krajom marshallowskim: „Otrzymacie pożyczki na odpowiednich warunkach. Jeżeli naruszyacie te warunki, — wypłata pożyczek zostanie wstrzymana”. Warunki są powszechnie znane. Przykład Holandii świadczy dobitnie o charakterze tych warunków.

Plan Marshalla narzuca krajom Europy zachodniej linię polityki zagranicznej i wewnętrznej. Przedstawiciel związku przemysłowców amerykańskich oświadczył na posiedzeniu komisji senatu, że kraje europejskie, a w szczególności Wielka Brytania, nie zasługują na pomoc tak długo, jak długo nacjonalizować będą zakłady przemysłowe. Rząd brytyjski zmuszony został do zaniechania planu socjalizacji przemysłu Zagłębia Ruhry.

PLAN MARSHALLA OGRANICZA INWESTYCJE

Plan Marshalla — zaznaczył wice-minister Wyszyński — zmniejsza do minimum dostawy urządzeń inwestycyjnych, niezbędnych dla odbudowy zniszczonego podczas wojny przemysłu zachodnio-europejskiego. Jednym z warunków planu Marshalla jest tworzenie w krajach marshallowskich specjalnych funduszy w walucie krajowej, których wysokość odpowiada wartości dostaw marshallowskich. Dysponować tym funduszem mogą rządy marshallowskie jedynie i tylko na podstawie zezwolenia administratora amerykańskiego. Oznacza to, że administratorzy planu Marshalla będą mieli decydujący wpływ na sytuację finansową — walutową krajów Europy zachodniej.

Wiele innych faktów świadczy o tym, że plan Marshalla nie ma nic wspólnego z pomocą dla krajów zniszczonych wskutek działań wojennych, lecz ma spełnić zupełnie inne zadania.

Wice-minister Wyszyński zaznaczył, że uważał za konieczne przypomnieć istotną treść i prawdziwe cele planu Marshalla, ponieważ delegat brytyjski Peake usiłował przedstawić ten plan jako dobrodziejstwo dla niektórych krajów naddunajskich. Mówca oświadczył, że minister Molotov na konferencji pokojowej w Paryżu zwrócił uwagę na konieczność zacieśnienia mię-

RZĄD FRANCUSKI GRA NA ZWŁOKE Robotnicy walczą o poprawę bytu

PARYŻ. 15.8. (PAP). W kołach związkowych podkreśla się, że propozycje uczynione przez premiera Andre Marie delegatom Generalnej Konfederacji Pracy (CGT) Force Ouvriere i chrześcijańskim związkom zawodowym, są niewystarczające. Premier zapowiedział: 1) podniesienie racji przydziału chleba do 300 gramów dziennie od 1 września br., 2) powrót do tzw. eksperymentu Mocha — kontroli cen chleba. W kołach robotniczych podkreśla się, że rząd nie udzielił odpowiedzi co do dwóch najważniejszych problemów, a mianowicie: zniżki cen i podniesienia płac.

Premier wyznaczył nowy termin, 1 września, trzeci z kolei w roku bieżącego, ostatecznego przedyskutowania problemu płac i cen, co uważane jest za dalszą grę na zwłokę.

W kołach związkowych podkreśla się, że „cierpliwość pracowników jest na wyczerpaniu”.

CGT jasno sformułowała swe stanowisko, żądając podwyżki płac, wyznaczenia minimum egzystencji w wysokości 12.900 franków miesięcznie i automatycznej rewizji zarobków.

Charakterystycznym objawem jest wzrastający nacisk dołów Force Ouvriere i chrześcijańskich związków zawodowych na swe kierownictwo

związkowe celem zajęcia energicznej postawy w obronie postulatów pracowniczych. Objaw ten manifestuje się w nawiązywaniu jednoci akcji z CGT oraz w licznych faktach powrotnego przystąpienia do CGT.

Komunikat biura chrześcijańskich związków zawodowych stwierdza, że propozycje rządowe nie mogą przyczynić się do rzeczywistej zniżki cen oraz domaga się przyznania natychmiastowego dodatku wyrównawczego.

Powyższa decyzja chrześcijańskich związków zawodowych jest pierwszym objawem solidaryzowania się z pozostałymi centralami związkowymi i zbliżenia do stanowiska CGT. Podkreśla się, że decydującym czynnikiem postanowienia biura chrześcijańskich związków zawodowych był nacisk mas związkowych.

Decyzja biura chrześcijańskich związków zawodowych wywołała żywe zaniepokojenie prasy prawicowej, która wyraża przekonanie, że wspólna akcja pracowników może postawić pod znakiem zapytania przyszłość gabinetu Andre Marie.

PARYŻ. 14.8. (PAP). — Do Rady Republiki napływają w dalszym ciągu protesty przeciwko projektowi Reynaud.

ANTYKONSTYTUCYJNE PEŁNOMOCCNICTWA. UCHWALONE W RADZIE REPUBLIKI

PARYŻ. 15.8. (PAP). Po burzliwych całonocnych debatach, Rada Republiki uchwaliła projekt ustawy, nadający specjalne uprawnienia dla francuskiego ministra finansów Reynauda — 173 głosami: przeciwko 90. — Do projektu ustawy, zawierającego 7 punktów, wniesiono 77 poprawek. Projekt ustawy odesłany zostanie ponownie do Zgromadzenia Narodowego, gdzie odbędzie się drugie czytanie.

PARYŻ. 15.8. (PAP). — Podczas debaty w Radzie Republiki nad projektem pełnomocnictw dla Reynauda, sekretarz francuskiej partii komuni-

Komisja badania „działalności antyamerykańskiej” kroczy drogami Hitlera i Mussoliniego stwierdza HENRY WALLACE

NOWY JORK. 15.8. (PAP). — Kandydat Partii Postępowej na stanowisko prezydenta USA, Henry Wallace, wygłosił obszernie przemówienie radiowe, w którym zwrócił szczególną uwagę na kampanię prowadzoną, przez reakcję przeciwko siłom demokratycznym Ameryki. Wallace zaznaczył, że sukcesy Partii Postępowej mają spójność kół reakcyjnych, które zaczynają lekcebać się o swe pozycje polityczne. Toteż dla odwrócenia uwagi społeczeństwa amerykańskiego od swych machinacji zakulisowych, zaczynają krzyczeć coraz głośniejsze o niebezpieczeństwie komunistycznym.

„Strzeżcie się ludzi, którzy krzyczą w ten sposób o „komunizm” — powiedział Wallace, zwracając się do obywateli USA — określają bowiem oni za pomocą tego słowa, zasady polityczne zaczerpnięte z nauki Jeffersona, Lincolna i Roosevelta. Ludzie ci,

styczej Leon Mauvais, wygłosił mowę, w której potępiając ten projekt, nakreślił linię wytyczną polityki francuskiej gwarantującą dzwignięcie się Francji przy zachowaniu pełnej niezależności narodowej.

Mauvais domagał się nawiązania stosunków gospodarczych z krajami Europy Wschodniej i ze Związkiem Radzieckim.

Układ amerykańsko-austriacki jest pogwałceniem umowy międzynarodowej

WIEDEN. 15.8. (PAP). — Na kolejnym posiedzeniu Sojuszników Rady Kontroli p. o. Wysokiego Komisarza ZSRR w Austrii generał Żeltow, stwierdził, że układ amerykańsko-austriacki z dnia 2 lipca br. „o współpracy gospodarczej” sprzeczny jest z deklaracją moskiewską z 1943 r. o odbudowie Austrii, jako wolnego i niepodległego państwa.

Układ całkowicie uzależnia Austrię od Stanów Zjednoczonych oraz podporządkowuje jej gospodarkę kontroli i samowoli amerykańskich monopolu kapitalistycznych.

W tym stanie rzeczy nie może być mowy o tym, by w Austrii mogło zapanać zdrowe życie demokratyczne oparte na trwałych podstawach gospodarczych i finansowych. Te artykuły układu amerykańsko-austriackiego, które nadają Stanom Zjednoczonym wyjątkowe prawa w kierunku jednostronnej kontroli Austrii, w szczególności zaś artykuły przewidujące utworzenie specjalnego aparatu kontrolerów amerykańskich dla czuwania nad gospodarką i finansami Austrii winny być uważane za jaskrawe pogwałcenie 4-stronnej umowy o kontroli Austrii.

W związku z przedstawionymi faktami, przedstawiciel ZSRR oświadczył, że Rada Sojuszników powinna uznać za nieważny układ amerykańsko-austriacki.

W odpowiedzi na oświadczenie przedstawiciela ZSRR, przedstawiciel Stanów Zjednoczonych wygłosił obszerną mowę, w której usilnie chwalił „plan Marshalla”, ale nie po trafił zabić jednego z argumentów radzieckich. Równie bezsłownie uściłowali poparcie przedstawiciela Stanów Zjednoczonych — przedstawiciele Wielkiej Brytanii i Francji, ograni-

czając się ostatecznie do deklaracji, że „nie zgadzają się” z przedstawicielem ZSRR.

Mówiąc o rozmowach moskiewskich Mauvais stwierdził: „Ze strony rządu nie widać żadnego wysiłku w celu znalezienia podstawy do porozumienia w duchu propozycji konferencji warszawskiej, które w przeciwnieństwie do uchwał londyńskich otwierają drogę do zgodnego uregulowania całości problemu niemieckiego”.

Skład delegacji amerykańskiej na Kongres Intelektualistów we Wrocławiu

Na pokładzie statku „Batory” odjechała dziś do Polski grupa wybitnych amerykańskich działaczy społecznych, która weźmie udział w Światowym Kongresie Intelektualistów we Wrocławiu. Ogółem delegacja amerykańska liczyć będzie trzydzieści cztery osoby, reprezentujące wszystkie dziedziny życia amerykańskiego.

Część delegatów znajduje się już w Europie, a reszta uda się do Polski za kilka dni. Delegacja składa się z dwóch grup. Jedną to grupę reprezentują tzw. „Komitet Nagrody Jednego Świata”, organizację grupującą postępowych intelektualistów amerykańskich.

W skład grupy „Komitet Nagrody Jednego Świata”, („One World Award Committee”) wchodzi: przyjaciel prof. Einsteina, ekonomista prof. OTTO NATI-AN, który wzięcie na kongres wrocławski jego oredzie; redaktor naczelny liberalnego tygodnika amerykańskiego „The Nation” FREDA KIRCHWAY; były wice-minister sprawiedliwości USA JOHN ROUGE, usunięty ze swego stanowiska za polityczną ułaskawienie między amerykańskimi koloniami politycznymi i fałszywymi — niemieckimi w okresie międzywojennym; wybitny duchowny i działacz społeczny pastor dr HENRY ATKINSON, wieloletni laureat nagród dziennikarzy — KIRKLEY MATHE; prof. geologii w Harvard University MORRIS NOVICK; doradca radiowy FIORELLO LA GUARDIA i były dyrektor miejskiej stacji radiowej w Nowym Jorku — prof. JAMES SHELDON

Wice-minister sprawiedliwości USA JOHN ROUGE wzięcie ze sobą do Wrocławia nagrane na płytę specjalne odczyty z kongresu od HENRY WALLACE’a, ARTHUR GAETH zamyśla przygotować w czasie Kongresu kilka audycji radiowych, które będą następnie retransmitowane na Amerykę.

Poza tym z Paryża przybywa znakomity reżyser amerykański, JOE DAVIDSON. Należy podkreślić, że liczba delegatów St. Zjednoczonych przybywających na Kongres przekracza oczekiwany skład delegacji, co dobitnie świadczy o wielkim zainteresowaniu postępowych sił St. Zjednoczonych Kongresem Wrocławskim.

Dalsza lista intelektualistów francuskich udających się na kongres wrocławski

„Humanité” publikuje dalszą listę wybitnych intelektualistów francuskich, udających się na kongres do Wrocławia. Na liście figurują następujące nazwiska:

Prof. A. Loynat, rektor akademii w Poitiers; prof. P. Henry, rektor uniwersytetu w Rennes; prof. Dolage, rektor akademii w Clermont Ferrand; prof. Gan, rektor uniwersytetu w Algierze; prof. Chauvane, dziekan wydziału matematyczno-przyrodniczego uniwersytetu w Caen; prof. Grumbach, dziekan wydziału matematyczno-przyrodniczego uniwersy-

Wystąpienie delegata Polski na Radzie Socjalno-Gospodarczej ONZ

GENEWA. 15.8. (PAP). Na plenarnym posiedzeniu Rady Gospodarczo-Socjalnej ONZ w dniu 14 bm. rozpatrzono sprawozdanie o ostatnim rocznym okresie działalności Międzynarodowej Organizacji Pracy. W dyskusji nad tym sprawozdaniem wystąpił delegat polski, dyrektor Altman, który przeprowadził analizę struktury

Święto marynarki w ZSRR

MOSKWA. 15.8. (PAP). — Na terenie całego Związku Radzieckiego zakończono przygotowania do święta marynarki wojennej.

W miastach portowych m. in. w Leningradzie, Sewastopolu, Odessie, Rydze, Władywostoku i innych w dniu 15 bm. odbędzie się defilada jednostek morskich.

Katastrofalna powódź w Anglii

LONDYN. 15.8. (PAP). — Na skutek ulewnych deszczów, szereg rzek płynących na pograniczu Szkocji i Anglii wystąpiło z brzegów, powodując ogromne straty materialne.

Bitwa o chleb została wygrana Wywiad z min. rolnictwa — Janem Dąb-Kociołem

Na podstawie pierwszych próbnych omłotów, dokonanych w różnych okolicach kraju można już dzisiaj stwierdzić, że plony zbóż są znacznie wyższe od urodzajów roku ubiegłego.

Najlepiej wypadł urodzaj na Pomorzu i w województwach łódzkim i poznańskim. Podczas gdy w roku ubiegłym rolnicy na Pomorzu zbierali z hektara 8,32 żyta, wgl. 8,6 q. pszenicy czy 11,7 q. jęczmienia, omłoty tego

rocznego wykazują żyta 18 q, pszenicy ożimej 19 q i jęczmienia 18 q. Analogiczne cyfry dla województwa łódzkiego podają 17 q żyta, zamiast zeszłorocznego 7,5 q, pszenicy ożimej 16 q, zamiast 7,7 q. Próżujące pod względem kultury rolnej ziemie poznańskie wykazują z hektara żyta 15 q, pszenicy 18 q, jęczmienia 15 q oraz owsa 16,5 q.

Niezmiernie dużo wysiłku dla uzyskania dobrych plonów włożyli rolnicy Ziemi Odzyskanych, zwłaszcza na Mazurach, gdzie jeszcze do niedawna większość gruntów uprawnych była niezagospodarowana. Tak np. w olsztyńskim żyto i pszenica obrodziły

często więcej, niż podwójnie, owies zaś i jęczmień dopisywały świetnie.

Przeciętne plony żyta osiągnęły z hektara 10 q w krakowskim, a 14 w woj. warszawskim, pszenicy 10 i 13, jęczmienia 9 i 13, owsa 12 i 14 q.

Plony roślin motylkowych, a więc soczewicy i bobu, wzrosły o 300 do 400 proc. Dzięki temu będzie można w roku przyszłym rozszerzyć uprawy strączkowych i poplonów na paszę i zielony nawóz.

— Jakże czynniki złożyły się, zdaniem ob. Ministra, na tak świetne wyniki tegoroczne?

— Poza wysiłkiem samego rolnika, złożyło się na to kilka czynników. I tak: warunki klimatyczne były sprzyjające, a planowa pomoc państwa bardzo wydajna. Poprzez Ośrodki Maszynowe dostarczone rolnictwu odpowiedniej ilości traktorów, maszyn i narzędzi, a ponadto 4.186.000.000 zł kredytów na orkę, nawozy sztuczne i nasiona. Momentem, którego nie podobna niedoceniać, to fakt, iż po raz pierwszy w Polsce żniwa miały charakter zorganizowany. Tam gdzie je-

szcze nie wystarczyły gminne „Komitety Żniwne”, ochotnicze brygady i pomoc sąsiedzka, brak rąk do pracy uzupełniali ochotczy junacy „Służba Polsce” w ramach akcji „trzydniówek”.

Jest wreszcie niewątpliwe, że do wysokich zbiorów przyczyniło się indywidualne i zespołowe współzawodnictwo pracy w rolnictwie, podjęte przez gromady, gminy, powiaty i województwa. Zdało ono egzamin, rozbu- dziło bowiem ambicje produkcyjne chłopów polskich, spowodowało uruchomienie własnych środków produkcyjnych rolnictwa i przyczynia się na dal do organizowania woj w dziedzinie społeczno-gospodarczej.

Wypełnione stodoły, rozstawione sterty na polach i próbné omłoty stwierdzają najlepiej, iż harmonijny wysiłek Rządu, chłopów polskiego i gospodarstw państwowych został uwieńczony większym plonem.

Rozmowę przeprowadził

Bronisław Troński

Dotychczasowy tryb reemigracji z Francji utrzymamy

PARYŻ. 15.8. (PAP). — Delegatura R.P. dla spraw repatriacji komunikuje: „W związku z wprowadzeniem dodatkowych formalności wizowych dla reemigrantów przez niektóre prefektury transport przewidziany na 11 bm. uległ przesunięciu. Delegatura zmuszona była ponadto przenieść pewną liczbę reemigrantów na późniejsze transporty.

Na skutek interwencji władz polskich, władze francuskie przywróciły dotychczasowy tryb reemigracji, która do końca roku odbywać się będzie w warunkach przewidzianych umową o reemigracji z dnia 24 lutego br.”

